

**ВИЩИЙ СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ СУД УКРАЇНИ
З РОЗГЛЯДУ ЦИВІЛЬНИХ І КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВ**

**УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

28 січня 2016 року

м. Київ

**Колегія суддів судової палати у цивільних справах
Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних
і кримінальних справ у складі:**

Ситнік О.М.,

Гвоздика П.О.,

Мартинюка В.І.,

розглянувши у попередньому судовому засіданні справу за позовом Смірної Тетяни Олексіївни до Бориспільської міської ради Київської області, третя особа – Дзюба Валерій Петрович, про усунення перешкод у користуванні земельною ділянкою, за **касаційною скаргою** Смірної Тетяни Олексіївни на рішення Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 20 липня 2015 року та ухвалу апеляційного суду Київської області від 13 жовтня 2015 року,

встановила:

У березні 2015 року Смірнова Т.О. звернулася до суду з позовом, у якому зазначала, що вона є власником земельної ділянки площею 0,15 га, розташованої по вул. Орджонікідзе, 15 у м. Борисполі Київської області. 17 грудня 1993 року позивачка отримала свідоцтво про право на спадщину, що складається з житлового будинку з надвірними будівлями по вул. Орджонікідзе, 15 у м. Борисполі Київської області. Згодом Смірнова Т.О. в порядку безоплатної приватизації отримала Державний акт про право власності на земельну ділянку площею 0,100 га за зазначеною адресою.

Рішенням Бориспільської міської ради Київської області від 24 грудня 2013 року № 3889-46-VI затверджений проект землеустрою та передано безплатно у власність Дзюби В.П. частину її земельної ділянки площею 0,050 га для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд.

Позивачка не давала дозволу на вилучення з її користування частини земельної ділянки та передачу її у власність відповідача, тому просила;

скасувати рішення Бориспільської міської ради Київської області від 24 грудня 2013 року № 3889-46-VI у частині виділення земельної ділянки площею 0,0920 га по вул. Красіна, 4-Б у м. Борисполі Київської області у власність Дзюби В.П. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд; скасувати державну реєстрацію права власності Дзюби В.П. на зазначену земельну ділянку.

Рішенням Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 20 липня 2015 року, залишеним без змін ухвалою апеляційного суду Київської області від 13 жовтня 2015 року, у задоволенні позову відмовлено.

У касаційній скарзі Смірнова Т.О., посилаючись на порушення судами норм матеріального та процесуального права, просить скасувати рішення суду першої інстанції, ухвалу суду апеляційної інстанції та передати справу на новий розгляд до суду першої інстанції.

Вивчивши матеріали справи, перевіrivши доводи касаційної скарги, колегія суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ вважає, що касаційна скарга не може бути задоволена з огляду на наступне.

Згідно з ч. 2 ст. 324 ЦПК України підставами касаційного оскарження є неправильне застосування судом норм матеріального чи порушення норм процесуального права.

Відповідно до вимог ст. 335 ЦПК України під час розгляду справи у касаційному порядку суд перевіряє в межах касаційної скарги правильність застосування судом першої або апеляційної інстанції норм матеріального чи процесуального права і не може встановлювати або вважати доведеними обставини, що не були встановлені в рішенні чи відкинуті ним, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими.

Судами встановлено, що наказом по радгоспу «Бориспільський» від 16 листопада 1959 року № 469 Ярмач С.І. дозволено будівництво житлового будинку по вул. Орджонікідзе, 13-а у м. Борисполі Київської області (а. с. 8).

Відповідно до акта Переяслав-Хмельницького міського бюро технічної інвентаризації від 30 листопада 1959 року проведено відвід земельної ділянки площею 1500 кв. м, що розташована будинку по вул. Орджонікідзе, 13-а у м. Борисполі Київської області, у користування Ярмач С.І. (а. с. 9).

Після смерті Ярмач С.І. у встановленому порядку спадщину прийняв її син Волошин М.Г.

Після смерті Волошина М.Г. 06 травня 1993 року спадкоємцем за заповітом є Смірнова Т.О., що підтверджується свідоцтвом про право на спадщину за заповітом від 17 грудня 1993 року (а.с.11).

Згідно з довідкою Бориспільського міжміського бюро технічної інвентаризації житловий будинок по вул. Орджонікідзе, 15 у м. Борисполі

Київ
04 сщо
влас
розм
прав
і, як
разі
корибудів
спор,
пунк
сільс
0,25 і27 січ
на п
Ордж
для б.2013 і
власн
та обс
Красівстанс
поруцдовест
запере(доведе
місько
переда0,050 г
належн
належнДержа
яка, як

Київської області зареєстрований на праві власності за Смірноюю Т.О. 27 січня 1994 року (а. с. 12).

Відповідно до ч. 1 ст. 30 ЗК Української РСР від 1990 року, у редакції, діяла на час виникнення спірних правовідносин, при переході права власності на будівлю і споруду разом з цими об'єктами переходить у розмірах, передбачених статтею 67 цього Кодексу, і право власності або право користування земельною ділянкою без зміни її цільового призначення якщо інше не передбачено у договорі відчуження – будівлі та споруди. У разі зміни цільового призначення надання земельної ділянки у власність або користування здійснюється в порядку відведення.

Згідно з ч. 2 ст. 67 ЗК Української РСР від 1990 року розмір ділянок для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) повинен бути не більше: у сільських населених пунктах – 0,25 га, селищах міського типу – 0,15 га, а для членів колективних сільськогосподарських підприємств і працівників радгоспів – не більше 0,25 га, у містах – 0,1 га.

На підставі рішення Бориспільської міської ради Київської області від 27 січня 2005 року № 1355-XXIII-IV Смірнова Т.О. отримала державний акт на право власності на земельну ділянку площею 0,1000 га по вул. Орджонікідзе, 15 у м. Борисполі Київської області, цільове призначення – для будівництва та обслуговування жилого будинку (а. с. 13).

Рішенням Бориспільської міської ради Київської області від 24 грудня 2013 року № 3889-46-VI затверджено проект землеустрою щодо відведення у власність Дзюби В.П. земельної ділянки площею 0,0920 га для будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд по вул. Красіна, 4-Б у м. Борисполі Київської області (а. с. 43, 44).

Згідно з ч. 1 ст. 3 ЦПК України кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів.

Відповідно до ч. 1 ст. 60 ЦПК України кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, крім випадків, встановлених статтею 61 цього Кодексу.

Суди обґрунтовано відмовили у позові, оскільки позивачкою не доведено належними та допустимими доказами, що рішенням Бориспільської міської ради Київської області від 24 грудня 2013 року № 3889-46-VI передано у власність Дзюби В.П. саме ту частину земельної ділянки площею 0,050 га, що перебувала у власності позивачки. У матеріалах справи відсутні належні та допустимі докази, які підтверджують, що позивачці належало чи належить на будь-яких підставах 0,15 га, а не 0,10 га, як зазначено у Державному акті. Межі та конфігурація земельної ділянки площею 0,15 га, яка, як зазначає позивачка, перебуває у її користуванні, не встановлені.

Доводи касаційної скарги на правильність висновків суду не впливають та їх не спростовують.

Згідно ст. 337 ЦПК України суд касаційної інстанції відхиляє касаційну скаргу, якщо визнає, що рішення ухвалені з додержанням матеріального і процесуального права.

Судами першої та апеляційної інстанцій при розгляді скарги дотримано вимоги закону, у зв'язку з чим колегія суддів вважає за необхідне касаційну скаргу відхилити, а судові рішення залишити без змін.

Керуючись статтями 332, 336, 337 ЦПК України, колегія суддів другої палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України розгляду цивільних і кримінальних справ

у х в а л и л а:

Касаційну скаргу Смірної Тетяни Олексіївни відхилити.

Рішення Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 20 липня 2015 року та ухвалу апеляційного суду Київської області від 13 жовтня 2015 року залишити без змін.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Колегія суддів:

Ситнік О.М.,

Гвоздик П.О.,

Мартинюк В.А.

